

Kr. i Stedet for de $1\frac{1}{2}$, som de nu faa. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Regering, om man ikke ad Aare kunde vente at faa et Tilbud fra Statskassens Side om at ville yde Kommunerne et lidt større Tilskud end det, de faa i dette Øjeblik. Regeringen har jo i det andet Ting paa Opfordring svaret paa et Spørgsmaal om dens Stilling til en Toldreform. Det andet Ting har ikke alene faaet det Svar, at der skal fremlægges Forslag til en ny Toldlov, men ogsaa faaet Oplysning om, i hvad Retning Reformen skal gaa. Jeg tør derfor maaske ogsaa vente at faa at vide, om den højtærede Regering har sin Opmærksomhed henvendt paa de store Udgifter, der det ene Aar efter det andet paaføres Kommunerne, og om den ikke finder det rimeligt at yde dem nogen Hjælp af Statskassen.

Medens jeg har Ordet, vil jeg henvende mig til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Han slog saa overordentlig stærkt paa, at nu, da vi have en Ejendomsskyld, og nu, da vi have en Indkomstskat, er der ingen Vanskelighed ved at faa Balance i Statskassen, selv om vi komme i Trang for Penge. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er temmelig stor Forskel paa disse to Skatteobjekter: Ejendomsskyld og Formue og Indtægt. En Forøgelse af Ejendoms-skylden er et Indgrib i vedkommende Skatteydere Formue. Forhøjer man den, tager man en vis Del af Formuen fra ham. Tidligere var man glad ved, at Skatten til Staten paa Hartkorn og paa Bygninger, særlig paa Hartkornet, var uforandret gennem en Række af Aar; thi paa den Maade berøvedes Folk ikke deres Formue, og man forandrede ikke Ejendoms-værdierne gennem Skattepaalæg.

Medens jeg har Ordet, vil jeg bringe en Tak til den højtærede Justitsminister. Jeg var nærvædt at bringe den til den højtærede Landbrugsminister, idet jeg var fejl underrettet. Det er en Tak, fordi den højtærede Justitsminister har fremlagt Forslaget om Kødkontrol. Jeg vil haabe, at det kan gennemføres i denne Samling, idet jeg er vis paa, at den højtærede Minister, der har vist sin gode Vilje ved at fremlægge Lovforslaget, rundt omkring i Landet vil høste megen Tak for det, thi der

er derved Udsigt til at komme ud af de uheldige Forhold, vi ere komne ind i ved tidligere Lejligheder, og til en lettere Adgang til Handel med et saa vigtigt Produkt, som Kød er her i Landet.

Saa vil jeg henvende et Par Ord til den højtærede Trafikminister. Det angaar rigtignok et meget lille Spørgsmaal, som jeg neppe vilde have taget op, dersom jeg ikke tilfældigvis havde haft Ordet. Vi have faaet indrettet Sovevagoner, der kunne transportere os her fra København op til den nordlige Del af Jylland. Vi kunne for en vis Betaling faa Lov til at sove i Vogne baade af første og anden Klasse. Toget gaar fra København til Aalborg ca. Kl. 12 Nat og naar vistnok Aalborg Kl. 12 Middag. Men naar man nu skal til København og ikke har det Held — man kan ogsaa kalde det et Uheld — at skulle begynde helt oppe i Aalborg, saa skal man gennem Jernbanekontoret bestille Kort til Sovevagonen, og man faar da en ekstra Udskrivning paa 50 Øre, som det koster at telegrafere til Aalborg. Jeg synes, det er ret ejendommeligt, at de, der køre den kortere Strækning og ikke have Lejlighed til at indtegne sig paa den Station, hvor de skulle støde til Toget, skulle give 50 Øre mere end de, der kunne stige ind i Aalborg. Jeg synes, det er lidt smaa- ligt, og at disse 50 Øre godt kunde være indbefattede i Betalingen for Billetten. Dernæst tror jeg heller ikke, det er nogen absolut heldig Maade, hvorpaa disse Nat-togs Gang er ordnet. Der gaa Tog her fra om Aftenen ved 8-Tiden og om Nat-ten ved 12-Tiden, og det sidste Tog kommer først til Aalborg ca. Kl. 12 om Mid- dagen. Nu er der den Bestemmelse, at ingen maa stige ind i en Sovevagon, selv om alle de rejsende ere staaede op; saa snart de rejsende ere staaede op, bliver Ku-peen omdannet til en almindelig Kupe, men kun de, der have løst Sovebillet, maa opholde sig i den. Jeg har flere Gange i Aarhus set Sovevagonen næsten tom, fideder kun har været en 3—4 rejsende til- bage, og med disse faa Passagerer føres Vognen helt op til Aalborg, uden at andre maa komme ind i den. Der er noget mærkeligt i, at Beboerne i Nordjylland skulle have hele denne Bekvemmelighed for sig. De, der fra Langaa skulle Vest paa, maa